

تحلیل گفتمان اخلاقی سوره نساء با تکیه بر ۳۴ آیه اول

* اکرم نادری

تاریخ دریافت: ۹۷/۱/۲۴

** حسن شوندی

تاریخ پذیرش: ۹۷/۶/۲۵

چکیده

از جمله مسائلی که در جامعه امروز بشری بسیار لازم به نظر می‌رسد توجه به اخلاقیات است. اخلاق از واژه‌هایی به شمار می‌رود که همزاد و همراه با آفرینش انسان است؛ زیرا انسانیت انسان با اخلاق معنا پیدا می‌کند. بر همین اساس است که در آموزه‌های دینی بالاخص معارف قرآنی به اخلاق و مؤلفه‌های آن به صورت ویژه پرداخته شده است. قرآن کریم به عنوان آخرین و کامل‌ترین ذخیره خداوند سبحان، به مؤلفه‌های اخلاقی نگاه بی‌بديلی داشته است و آینه تمام نمای اخلاقیات برای ما مسلمان آیات وحی الهی است که با تمسک به آن‌ها می‌توان مسیر درست زندگی را یافت و پیمود. پژوهش حاضر، سوره نساء را مبنای کار خود قرار داده تا با بررسی آن نکات اخلاقی موجود در آن را به عنوان گفتمان اخلاقی این سوره استخراج نماید. با توجه به اینکه پرداختن به کل آیات این سوره خارج از حجم استاندارد مقاله می‌باشد بنابراین در این تحقیق ۳۴ آیه اول این سوره را مبنای کار خود قرار داده‌ایم.

کلیدواژگان: گفتمان، اخلاق، هدایت، جامعه، قرآن کریم.

* دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مترجمی زبان عربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، تهران.

akram.naderi45@gmail.com

** استادیار پایه دهم، عضو هیأت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، رشته ادبیات عرب.

نویسنده مسئول: اکرم نادری

مقدمه

تاریخ زندگی و سیره نبی اکرم(ص) و روایات باقیمانده از آن حضرت، امام علی(ع) و سایر معصومین(ع)، نشانگر آن است که هدف و آرمان والا برای همه آن‌ها گسترش اخلاق حسن و واداشتن انسان‌ها بر طریق و مسیر اخلاق الهی بوده است. همانطور که پیامبر گرامی اسلام فرمودند: «إِنَّمَا بُعْثِثُ لِأَنَّمِّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ»، یعنی به راستی که من مبعوث شدم تا شرافت‌های اخلاقی را کامل و تمام کنم(مجلسی، ج ۱۴۰۳، ۶۸۲: ۳۸۲). در طول زندگانی پیامبر(ص) نیز به خوبی دیده می‌شود که پای‌بندی به اخلاق و رشد و تعالی اخلاقی مردم در صدر کار ایشان بوده است و در همه این زمینه‌ها، مسلمانان را به رشد و کمال رسانده‌اند و پیام‌های بلند ایشان و اهل بیت‌شان تا انتهای تاریخ، منادی شرافت و فضائل اخلاقی برای بشریت است. «وجوْد مبارك حضرت رسول اکرم(ص) از نظر حسن خلق در چنان درجه اعلایی قرار گرفته که قرآن کریم درباره‌اش می‌فرماید: «إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ». از انگیزه‌های مهم بعثت انبیا ترکیه نفوس و جان مردم از بیماری‌های روحی است که سر منشأ همه بداخل‌الاچی‌هاست تا بدین سبب مکارم اخلاق در جامعه نمایان شود. در قرآن می‌خوانیم: «خداوند بر مؤمنان متّ نهاد، هنگامی که در میان آن‌ها، پیامبری از خودشان برانگیخت که آیات او را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را پاک کند و کتاب و حکمت بیاموزد. هرچند پیش از آن، در گمراهی آشکاری بودند»(آل عمران / ۱۶۴، بقره / ۲۱۲). سرتاسر آموزه‌های دینی ما مملو از پیام‌ها و آموزش‌های اخلاقی است، چه در حدود چند صد آیه اخلاقی در آن وجود دارد(همان) و چه در نهج البلاغه امیرالمؤمنین که بخش زیادی از آن به موعظه‌ها و اندرزهای اخلاقی اختصاص دارد. پژوهش حاضر در صدد بررسی گفتمان اخلاقی سوره نساء می‌باشد.

پیشینه تحقیق

تا کنون پیرامون گفتمان و همچنین سوره نساء پژوهش‌های بسیار و قابل ذکری صورت پذیرفته است. در راستای گفتمان می‌توان به «گفتمان صلح» از مریم کیانی، «تحلیل گفتمان آیات مربوط به قیامت در دو جزء آخر قرآن» از سید حسین سیدی و زهرا حامدی شیروان اشاره کرد و پیرامون سوره نساء به مقاله «بررسی رویکرد مفسران

در تفسیر آیه ۳۴ سوره نساء» از نهله غروی نایینی و حامد مصطفوی فرد و کتاب «آیات النساء» از محمد علی غفاری اشاره نمود. لازم به ذکر است که طبق بررسی‌های انجام‌شده پیرامون تحلیل گفتمان اخلاقی در سوره نساء پژوهشی صورت نپذیرفته است.

گفتمان

اصطلاح گفتمان (Discourse) نخستین بار در سال ۱۹۵۲ م در مقاله‌ای از زبان‌شناس معروف انگلیسی، زلیک هریس به کار رفت. زلیک هریس در این مقاله دیدی صورت‌گرایانه از جمله ارائه نمود و تحلیل گفتمان را صرفاً نگاهی صورت‌گرایانه و ساختار‌گرایانه به جمله و متن برشمرد. بعد از هریس، بسیاری از زبان‌شناسان تحلیل گفتمان را نقطه مقابل تحلیل متن دانسته‌اند. به اعتقاد این عده تحلیل گفتمان شامل تحلیل ساختار زبان گفتاری مانند گفت‌وگوها، مصاحبه‌ها و سخنرانی‌ها و تحلیل متن شامل تحلیل ساختار زبان نوشتاری مانند مقاله‌ها، داستان‌ها، گزارش و غیره است (میرفخرایی، ۱۳۸۲: ۳۲).

گفتمان اصطلاحی زبان‌شناسی است که به سرعت کاربرد وسیعی یافت (بهرام‌پور، ۱۳۷۹: ۲۲). جی. ای. کادن در فرهنگ اصطلاحات گفتمان را در اخلاق به مباحث بسیار عالمانه و دقیق گفتاری یا نوشتاری پیرامون یک موضوع فلسفی، ادبی، سیاسی، اجتماعی، دینی و فرهنگی و هنری به کار برده است (دادل دایان، ۱۳۸۰: ۲۶).

گفتمان حاصل تعامل کنش‌های زبانی و غیر زبانی، اندیشگانی، فرهنگی صاحبان فکر و بیان و تبلور ایدئولوژی حاکم است. صورت و یا ساختمان کلام برگرفته از عناصر اصلی زبان، آواها، قواعد دستوری و واژگانی است. اما آنچه معنا و پیام یک کلام را تعیین می‌کند، مجموع صورت‌های عناصر تشکیل دهنده آن نیست، بلکه عوامل غیر زبانی (برون زبانی) در تعیین معنای کلام نقش بسیار مؤثری دارند، لذا معنا و مفهوم محتوای کلام حاصل عناصر درون زبانی (متنی) و برون زبانی (موقعیتی، فرهنگی و...) است که در تعامل با یکدیگرند (روشنفکر، ۱۳۹۰: ۱۲۶).

همچنین گفتمان را مراوده کلامی بده بستانی بین گوینده و شنونده و بازنمود یک صدا در دل یک متن و تلازم گفته با کارکردهای اجتماعی و معنایی دانسته‌اند. به عبارت

دیگر گفتمان عبارت است از زبان به هنگام کاربرد و به طور کلی اصطلاحی عام برای نمونه‌های کاربردی زبان است یعنی زبانی که در اثر برقراری ارتباط تولید شده است و بر خلاف دستور زبان - که با عبارتها و جمله‌ها سر و کار دارد - گفتمان با واحدهای زبانی بزرگ‌تر چون پاراگراف مصاحبه، مکالمه و متن سر و کار دارد (روشنفکر، ۱۳۸۸: ۱۳۰).

ذکر این نکته لازم است که در بررسی گفتمان هر متن باید این نکته را در نظر گرفت که شیوه بکارگیری زبان در هر جامعه بر پایه رفتارها، نگرش‌ها و ارزش‌های موجود در آن جامعه شکل می‌گیرد. در عربی واژه «خطاب» معادل گفتمان است. این واژه در «لسان العرب» به معنی کلام تعریف شده است. «الخطاب والمخاطبة، مراجعة الكلام...» وذهب أبو اسحاق الى أن الخطبة عند العرب الكلام المنشور المسجع و نحوه...» (زمخشري، بي تا: ۲۳۹). «ويجوز أن يراد بالخطاب القصد الذى ليس فيه الاختصار محل واسيع محل ومنه ما جاء فى صفة كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم: فصل لا ندر ولا هذر». این گفته بسیار شبیه به مفهومی است که امروزه از واژه گفتمان فهمیده می‌شود که گاهی آن را مرادف کلام دانسته‌اند (میرزاي، ۱۳۸۴: ۴۷).

انواع گفتمان

به سبب این که می‌توان گفتمان را با توجه به تعریف آن در یک نوع بررسی کرد، اکثر زبان‌شناسان از تقسیم آن خودداری کرده‌اند، ولی عده محدودی آن را به انواع گوناگونی تقسیم کرده‌اند. حنفی اندیشمند و ناقد مصری برای درک و تحلیل بهتر گفتمان آن را به ۹ قسم تقسیم کرده است. او گفتمان‌ها را بر حسب پیچیدگی، عمق و دایره شمولیت به این ترتیب آورده است: گفتمان دینی، گفتمان فلسفی، گفتمان اخلاقی، گفتمان قانونی، گفتمان تاریخی، گفتمان سیاسی، اجتماعی، گفتمان ادبی- هنری، گفتمان تبلیغاتی- اطلاعاتی، گفتمان علمی- منطقی (حنفی، ۱۹۹۸: ۲۳).

تحلیل گفتمان

تحلیل گفتمان موضوعی میان رشته‌ای است که ریشه در زبان‌شناسی همگانی دارد و رویکرد نوین و توسعه یافته آن، یعنی در زبان‌شناسی انتقادی و به دنبال آن تحلیل

گفتمان انتقادی در دهه‌های اخیر گستره وسیعی همچون رشته‌های ادبیات، جامعه‌شناسی، فلسفه، علوم سیاسی، هنر و روان‌شناسی را در بر گرفته است (آقا گل زاده، ۱۳۸۶: ۱۸).

تحلیل گفتمانی یک گزارش مطالعاتی بین رشته‌ای است که از اواسط دهه ۱۹۶۰ م تا اواسط دهه ۱۹۷۰ م در پی تغییرات گسترده علمی- معرفتی در رشته‌هایی چون، انسان‌شناسی، قوم‌نگاری، جامعه‌شناسی حزن، روان‌شناسی ادراکی و اجتماعی شعر، معانی و بیان، زبان‌شناسی، نشانه‌شناسی و سایر رشته‌های علوم اجتماعی و علوم انسانی علاوه‌مند به مطالعات نظام‌مند ساختار و کارکرد و فرآیند تولید گفتار و نوشتار ظهور کرده است. به عبارت دیگر تحلیل گفتمان همان نقد گفتمان و بررسی نقاط قوت و ضعف آن است (روشنفکر، ۱۳۸۸: ۱۳۱).

در تحلیل گفتمان مجموعه شرایط اجتماعی، زمینه وقوع متن یا نوشتار، ارتباطات غیر کلامی و رابطه ساختار و واژه‌ها در گزاره‌ای کلی نگریسته می‌شود. واژه‌ها هر کدام به تنها‌یی مفهوم خاص خود را دارا هستند. اما در شرایط وقوع و در اذهان گوناگون معانی متفاوتی دارند، انتقال- دریافت و تأثیرگذاری متفاوت و گوناگونی در پی دارند. به طور مثال رستگاری برای یک انسان دین‌دار مسیحی معنایی متفاوت از رستگاری برای یک انسان آزادی‌خواه دارد و وظیفه تحلیل گفتمان یافتن و بررسی همین تفاوت‌هاست.

عناصر گفتمان

در تحلیل یک گفتمان دو عنصر کلیدی بافت متن (Context) و بافت موقعیت (Context Of Situation) است که باید به آن‌ها توجه کرد. منظور از بافت متن این است که بدانیم یک عنصر زمانی در چارچوب چه متنی قرار گرفته است و جملات ماقبل و ما بعد آن عنصر در داخل متن چه تأثیری در تبلور صوری، کارکردی و معنایی آن دارند. در بافت موقعیتی یک عنصر با متن در چارچوب موقعیت خاصی که تولید شده است، بررسی می‌شود (بهرامپور، ۱۳۷۹: ۱۴). بافت موقعیتی که از آن به بافت غیر زبانی هم یاد می‌کنند، نخستین بار توسط مالینوفسکی به کار گرفته شد و بعد از آن قوم نگاران و زبان‌شناسان زیادی آن را به کار برdenد. بافت‌های فرهنگی، اجتماعی، محیطی و

سیاسی همگی از این نوع هستند. با توجه به تعریف امروزی گفتمان با دو عنصر کلیدی آن بر خلاف تحلیل‌های سنتی زبان‌شناسانه دیگر صرفاً با عناصر نحوی و لغوی تشکیل‌دهنده جمله به عنوان عمده‌ترین مبنای تشریح معنا، یعنی زمینه متن سر و کار نداریم بلکه فراتر از آن به عوامل بیرونی متن یا همان بافت موقعیتی نیز سر و کار داریم.

تحلیل بافت موقعیتی

قرآن کریم در دو محیط اجتماعی مکه و مدینه بر پیامبر نازل شده است. قبل از هجرت و در مکه، خشم و کینه قریش از هر سو متوجه پیامبر و تازه مسلمانانی می‌شد که هیچ گونه یار و یاوری نداشتند و در حق آنان انواع خشونتها و بی‌اخلاقی‌ها صورت می‌گرفت، برخی از آنان کنیز و غلام و برخی دیگر در آن دیوار بیگانه بودند، در این شرایط پیامبر و تازه مسلمانان توسط مشرکین مورد آزار و شکنجه قرار می‌گرفتند.

از جمله حریبه‌های کفار قریش در حق پیامبر نسبت دادن عناوینی چون "کذاب"، "ساحر" و از همه بدتر "مجنون" به ذات قدسی این پیامبر بزرگ بود. مشرکان با این کار سر آن داشتند تا جدیت و قدسیت را از آیات قرآنی گرفته و رسول خدا را فردی جن زده و دروغگو معرفی کنند(جعفریان، ۱۳۷۳: ۲۰۶) حتی کار به جایی رسید که مشرکین قرآن را شعر خوانند؛ یعنی اثری که از طبع انسان برمی‌خیزد. آنان می‌گفتند که قرآن، خواب‌هایی پریشان و یا دروغی است که پیامبر می‌گوید و یا شاعری است(همان: ۲۳۳).

قریش در گام دیگر خود برای مبارزه با اسلام و با هدف بازگرداندن مسلمانان از آن دست به شکنجه‌های جسمی و آزارهای بدنی مسلمانان زدند که برای نمونه می‌توان به بلال حبشه و یاسر و سمیه و سنگدلی‌های مشرکان در مورد آنان اشاره کرد. پس از این گام به محاصره اقتصادی مسلمانان روی آوردند(اخوان، ۱۳۸۷: ۶۵۲).

قریش در آخرین گام خود در مکه پا را فراتر نهاده و کمر به قتل رسول خدا بست که با جانفشانی علی(ع) ناکام ماند. در آیه ۲۰۷ سوره بقره به این مسئله اشاره شده است(همان: ۶۶۷).

پس از هجرت پیامبر به مدینه اگرچه از آزارهای بدنی قریش خبری نبود اما این گروه اقدامات خود علیه پیامبر را با به راه انداختن جنگ‌های مختلفی چون، احمد، بدرا،

خندق و... ادامه دادند و از سویی یهودیان ساکن مدینه به دلیل حسادتی که نسبت به پیامبر داشتند، علیه ایشان دست به انواع توطئه‌ها می‌زدند، خداوند در آیه ۱۰۴ سوره بقره این موضوع را ذکر کرده است(بارگاهی، ۱۳۷۶: ۱۷۳).

در چنین موقعیتی که جامعه مسلمین با انواع ظلم‌ها و بی‌اخلاقی‌ها از جانب دشمنان رویه‌رو بود، آیات وحی که آینه تمام نمای اندیشه‌های اسلام هستند نازل شده‌اند که همگان را به اصول اخلاقی همچون برابری مسلمانان و بر حذر داشتن انسان‌ها از رذایل اخلاقی همچون طمع، کذب، شهوترانی و... توصیه و دعوت می‌نماید. از جمله سوره‌های نورانی کتاب الهی که سرشار از این نکات اخلاقی می‌باشد، سوره نساء است. سوره مدنی نساء، چهارمین سوره قرآن است که در مدینه منوره نازل شده. این سوره، به مناسبت هفده آیه مربوط به احکام زنان که در ذیل آن بیان گردیده، توسط شخص پیامبر و با صلاح‌دید ایشان نامگذاری گردیده است(قرائتی، ۱۳۷۴، ج ۲: ۸۲). «نساء» دارای ۱۷۶ آیه است که در جزء ۴-۶ قرار دارد. محتوای آن دعوت به ایمان، عدالت، عبرت از امت‌های پیشین، قطع رابطه دوستانه با دشمنان خدا، حمایت از یتیمان، احکام ازدواج و ارث، لزوم اطاعت از رهبر الهی، هجرت، جهاد در راه خدا و... است. از آنجا که ۳۵ آیه اول آن پیرامون مسائل خانوادگی است، به سوره نساء(زنان) نامگذاری شده است(همان)

تحلیل بافت متنی

در بررسی ۳۴ آیه اول سوره نساء و کنکاش در مورد نکات اخلاقی سفارش شده در آن‌ها موارد زیر به عنوان عناصر بافت متنی گفتمان اخلاقی این سوره قابل مشاهده می‌باشد:

تقوا و صله رحم و پرهیز از تبعیض نژادی

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تَنْفِسٍ وَاحِدَةً وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَنَسْأَلَ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَّقِيبًا﴾

«ای مردم، بترسید از پروردگار خود، آن خدایی که همه شما را از یک تن بیافرید و هم از آن، جفت را خلق کرد و از آن دو تن خلقی بسیار در اطراف عالم از مرد و زن پراکند و بترسید از آن خدایی که به نام او از یکدیگر مسائل و درخواست می‌کنید و درباره ارحام کوتاهی نکنید که خدا مراقب اعمال شماست»

در این آیه ابتدا مسلمان به تقدیم دعوت شده‌اند. همانگونه که گفتیم آیات ابتدایی این سوره در مورد خانواده است و نخستین چیزی که به آن سفارش شده تقواست چراکه بنیان خانواده بر تقواست و مراعات آن بر همه لازم است.

در مرتبه بعد سفارش به صله رحم شده است. صله ارحام از جمله اموری است که اسلام بارها به آن سفارش کرده و حتی آن را باعث طول عمر دانسته است.

از امام باقر(علیه السلام) نقل شده که منظور از صله ارحام، پرهیز از قطع رابطه با خویشاوندان است(کلینی، ۱۳۶۵، ج ۲: ۱۵۰) و نیز از حضرت امیر المؤمنین علی(علیه السلام) نقل شده: صله رحم کنید، گرچه با سلام دادن باشد، خداوند فرمود: وَأَنْقُوا اللَّهَ ... وَالْأَرْحَامَ(همان).

علاوه بر این از جمله اموری که بشر امروزی از آن رنج می‌برد، تبعیض قائل شدن میان افراد جامعه است، جوامع اسلامی که خود را پیرو اسلام ناب محمدی می‌دانند باید سیره پیامبر مهر و رحمت را سرلوحه کارهای خود قرار دهند. در جامعه نوپای اسلامی زمان پیامبر یک بردۀ سیاه حبسی همان حقوقی را داشت که سایر مسلمان دارا بودند.

در این آیه با بیان «خلقکم من نفس واحدة» تساوی انسان را متذکر شده و در واقع می‌فرماید: «انَّ اكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتْقَاكُمْ». البته می‌توان تساوی توصیه شده در این آیه را میان زن و مرد دانست که در خانواده و زندگی زناشویی دارای حقوق مساوی بر اساس عدالت هستند چراکه طبق روایتی از پیامبر گرامی اسلام، منظور از نفس واحده در آیه، حضرت آدم و زوج‌ها حضرت حوا است که فرموده‌اند: خداوند مشتی از گل را قبضه نمود و از آن حضرت آدم را خلق کرد و از زیادتی آن گل حضرت حوا را نیز خلق نمود (طباطبایی، ۱۳۸۲: ۱۰).

حمایت از طبقه محروم و ضعیف

﴿وَإِنَّ الْيَتَائِفَ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَبْدِلُوا الْحَيْثَ يَأْطِيبُ وَلَا تَكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حَوْيَا كَبِيرًا﴾

«مال یتیمان را به یتیمان دهید و حلال را با حرام مبادله نکنید و اموال آنها را همراه خویش مخورید که این گناهی بزرگ است»
خداآوند در آیه دوم این سوره با ذکر کلمه "الیتامی" در واقع همگان را به رعایت حقوق گروهی دعوت می‌کند که به دلیل نداشتن حامی، ضعیف بوده و نیاز به همراهی و مساعدت دارند. تأکید این آیه بر رعایت حقوق ایتام به خاطر رفتار برخی مردان است که با مهرهایی کم دختران یتیم را به عقد خویش درآورده و پس از مدتی آنان را به راحتی طلاق می‌دادند. در آیه ۶ نیز بیان می‌دارد که هرگاه این افراد را دارای رشد عقلی یافته‌ید، اموالی را که از ایشان نزد شما امانت است را به آنان بازگردانید.

﴿وَابْتَلُو الْيَتَائِفَ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آتَسْتُمُوهُمْ مِنْهُمْ مُرْشَدًا فَإِذَا قَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبِرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَإِنَّهُ يُسْتَغْفِفُ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَإِنَّهُ يُكْلِلُ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا ذَفَعْتُمُ الْأَيْمَمَ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾

«یتیمان را آزمایش کنید تا هنگامی که بالغ شده و قدرت بر نکاح پیدا کنند آنگاه اگر آنها را دانا به درک مصالح زندگی خود یافته‌ید اموالشان را به آنها باز دهید و به اسراف و عجله مال آنها را حیف و میل مکنید بدین اندیشه که مبادا بزرگ شوند (و اموالشان را از شما بگیرند)؛ و هر کس (از اولیاء یتیم) داراست (از تصرف در مال او) خودداری کند و هر که فقیر است (در مقابل نگهبانی او از مال یتیم) به قدر متعارف ارتقا کند، پس آنگاه که مالشان را به آنها رد کردید باید بر رد مال بر آنها گواه گیرید و گواهی خدا برای محاسبه خلق کافی است»

قسط و عدل

﴿وَإِنْ خِفْتُمُ الْأَنْقِسُطِ وَالْيَتَائِفَ فَإِنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مُنْتَقِي وَثَلَاثَ وَرْبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمُ الْأَنْقِسُطِ لَوْلَا وَاحِدَةً أَوْ مَأْمَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَ الْأَنْقِسُطِ لَعُولَا﴾

«و اگر بترسید که مبادا درباره یتیمان (ازدواج با دختران یتیم) مراعات عدل نکنید پس آن کس از زنان را به نکاح خود در آرید که شما را نیکو (و مناسب با عدالت) است: دو یا سه یا چهار (نه بیشتر) و اگر بترسید که (چون زنان متعدد گیرید) راه عدالت نپیموده و به آنها ستم می‌کنید پس تنها یک زن اختیار کنید و یا چنانچه کنیزی دارید به آن اکتفا کنید که این نزدیکتر به عدالت و ترک ستمکاری است»

آیه ۲ درباره رعایت عدالت در اموال یتیمان بود، این آیه فرمان عدالت در ازدواج با دختران یتیم است چراکه عده‌ای از مردان، دختران یتیم را برای تکفل و سرپرستی به خانه می‌برند و بعد هم با مهریه‌ای کم با آنان ازدواج می‌کردند و به آسانی هم آنان را طلاق می‌دادند (قرائتی، ۱۳۹۶: ۷۷). علاوه بر این در مورد اختیار زن دوم و سوم توسط مرد این نکته را لازم می‌داند که باید مردان بتوانند میان همسران خود به عدالت رفتار کنند که تأکید بر عدالت در مورد علاقه و تمایلات قلبی است چراکه این امور مانند امور مادی نیستند که در اختیار و کنترل انسان باشد.

توبه

﴿وَاللَّذَانِ يُلْتَيِّنَهَا مِنْ كُفَّرٍ فَإِنَّهُمْ مَا فِيْنَ تَابَوْا وَأَصْلَحَافَّأَغْرِضُوا عَنْهُمْ مَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَابًا لِّأَرْحَمِّمَا﴾
 «و هر کس از شما (مسلمانان) عمل ناشایست مرتکب شود، چه زن و چه مرد، آنان را (به سرزنش و توبیخ) بیازارید، چنانچه توبه کردند و به کار شایسته پرداختند معرض آنها نشوید که خدا توبه پذیر و مهربان است»
 این آیه بر این امر اشاره دارد که رحمت خداوند به حدی واسع است که حتی شخصی که گناه زنا را انجام داده با توبه از عمل خود لایق عفو و رحمت الهی می‌شود البته در آیه ۳۱ نیز مسلمانان به پرهیز از گناه دعوت می‌شوند پرهیز از گناهان کبیره باعث از بین رفتن اثر گناهان کبیره خواهد شد و این خود نیز مهر تأیید دیگری است بر رحمت بیکران خداوند. ذکر این نکته لازم است که توبه و پذیرش آن شرایط خاص خود را دارد و بدین صورت نیست که شخص گناهکار فقط به صورت زبانی توبه کند و همین او را بس باشد.

البته در این آیه با ذکر کلمه "آذوهما" به این نکته اشاره شده که هرگاه مرد یا زن مرتکب گناه زنا شود حتماً باید عقوبت و جزای گناه خود را ببیند.
از امام جعفر صادق(علیه السلام) نقل شده: منظور از این آیه مرد و زن بی همسر است که مرتکب عمل منافی عفت شوند، آنها را باید آزار داد.

رعايت حقوق زن

﴿وَإِنْ أَرَدُتُمُ اسْتِبَدَالَ رَفِيقَ مَكَانٍ رَّفِيقٌ وَاتَّبَعْتُمُ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهَتَّانًا وَإِلْمَامِيْنَ﴾

«و اگر خواستید زنی را رها کرده و زنی دیگر اختیار نمایید و مال بسیار مهر او کرده اید نباید چیزی از مهر او بازگیرید، آیا به وسیله تهمت زدن به زن و گناهی آشکار مهر او را می گیرید»

در این آیه نکات مهمی در حمایت از زنان گفته شده است:
الف. اسلام حامی حقوق زن است و ازدواج دوم را در صورت ضایع شدن حقوق زن اول منع می کند(فلا تأخذوا منه شيئاً).

ب. زن حق مالکیت دارد و مهریه، بی کم و کاست باید به او داده شود.
ج. دوری از بهتان زدن به زن اول در صورت اینکه قصد دارید زن دوم اختیار کنید.
در دوران جاهلیت، بعضی همین که می خواستند همسر دیگری بگیرند به همسر اول تهمت می زدند تا او را در فشار قرار داده و مهریه اش را ببخشد آنگاه شوهر او را طلاق می داد و سپس از همان مهریه پس گرفته شده، همسر دیگری می گرفت. در آیه این سنت جاهلی را نکوهش می کند.

پرهیز از شهوترانی

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُؤْبَعَ عَيْنَكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِنْ لَا عَظِيمًا﴾

«و خدا می خواهد بر شما(به رحمت و مغفرت) بازگشت فرماید و مردم هوسناک پیرو شهوت می خواهند که شما(از راه حق و رحمت) دور و منحرف گردید»

از آنجا که شهوترانی و آزادی جنسی باعث بی بند و باری و ذوب شدن جسم و مشغولیت فکر می شود و فرزندان نامشروع تحويل جامعه می دهد، بنابراین در این آیه توصیه می شود که در مسیر شهوترانان گام ننهید(يريد الذين يتبعون الشهوات).

آسان گیری در ازدواج

﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخْفِقَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾

«خدا می خواهد کار بر شما آسان کند که انسان ضعیف خلق شده است» در آیه قبل توصیه شد به ترک شهوترانی و در این آیه به امر مهم ازدواج تذکر داده می شود، راه حلی که جوانان را از دام شهوترانی نجات می دهد. همچنین در این آیه با بیان «يريد الله أن يخفف» به این امر مهم توصیه می کند که سختگیری و مشکل تراشی در ازدواج خلاف خواست خداوند است و برای جلوگیری از به گناه افتادن جوانان باید شرایطی را مهیا کرد که آن ها بدون استرس به ازدواج و زندگی مشترک فکر کنند و در راه تشکیل آن قدم بردارند.

پرهیز از حرام خواری

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَ كُفَّارٍ مِّنْ يَنْهَا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُفُّرِ رَحِيمًا﴾

«ای اهل ایمان، مال یکدیگر را به ناحق مخورید مگر آنکه تجاری باشد که از روی رضا و رغبت کرده(و سودی برید) و یکدیگر را نکشید که البته خدا به شما بسیار مهربان است»

حرام خواری باعث ایجاد اقتصاد ناسالم شده و درگیری و قتل در جامعه به وجود می آورد.

پرهیز از طمع

﴿وَلَا تَتَمَّثُوا مَا فَصَلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْسَبَنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

«آرزو(و توقع بی جا) در فضیلت و مزیتی که خدا به آن بعضی را بر بعضی برتری داده مکنید که هر یک از مرد و زن از آن چه اکتساب کنند بهره‌مند شوند؛ و هرچه می‌خواهید از فضل خدا درخواست کنید(نه از خلق) که خدا به همه چیز داناست»

آیات قبل از حرام خواری نهی می‌فرمود و در این آیه به ریشه حرام خواری یعنی طمع اشاره می‌کند و بر این نکته تأکید می‌کند که به جای چشم داشت به داشته‌های دیگران، به فضل و لطف خدا چشم داشته باشیم و در پی تلاش باشیم و این آیه مؤید این ضرب المثل است که «از تو حرکت و از خدا برکت».

وظایف زن و شوهر در زندگی

﴿الرِّجَالُ قَوَامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَّمَا أَنْفَقُوا مِمَّا مُؤْمِنُونَ كَمَا يُنْهَى إِلَيْهِمْ وَمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَحْكُمُ فَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِ بِغَيْرِهِمْ أَعْلَمُ وَالْمُحْسِنُونَ فِي الْمَصَاجِعِ وَالْمُنْهَاجِ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَيِّلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِمْ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾

«مردان را بر زنان تسلط و حق نگهبانی است به واسطه آن برتری که خدا برای بعضی بر بعضی مقرر داشته و هم به واسطه آنکه مردان از مال خود نفقة دهنند، پس زنان شایسته مطیع شوهران و در غیبت آنان حافظ (حقوق آن‌ها) باشند از آن رو که خدا هم(حقوق زنان را) حفظ فرموده است. و زنانی که از نافرمانی آنان(در حقوق همسری) بیمناکاید باید نخست آنان را موعظه کنید و(اگر مطیع نشدند) از خوابگاه آنان دوری گزینید و(اگر باز مطیع نشدند) آنان را به زدن تنبیه کنید، چنانچه اطاعت کردند دیگر راهی بر آن‌ها مجویید که همانا خدا بزرگوار و عظیم الشأن است»

در این آیه وظایف زن و شوهر در زندگی مشترک بیان می‌شود. مهم‌ترین وظیفه مرد سرپرستی و مدیریت خانواده و تأمین مخارج زندگی است و این موضوع به خاطر ساختار جسمی و روحی اوست و زن نیز باید ضمن رازداری و حفظ آبروی شوهر در غیاب وی، از

او تبعیت کند و حقوق شوهر خود را رعایت کند که البته اطاعت زن از شوهر و حفظ حقوق وی مشروط به تأمین زندگی از سوی مرد است و مرد هم جهت مطیع ساختن زن، هیچ حقی در آزدند او ندارد.

در تنبیهات بدنی اسلام سفارش کرده که نباید به مرحله کبودی جسم یا زخمی شدن بدن برسد. رسول خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: «کتك شما نباید به نحوی باشد که اثر آن در جسم زن نمودی داشته باشد، یا کتك نشانه خودنمایی و اظهار قدرت مرد باشد که زهره چشمی بگیرد»(طبری، ۱۳۶۲، ج: ۵، ۶۸).

نتیجه بحث

سوره نساء در بردارنده نکات اخلاقی است که رعایت آنها ضامن بقای خانواده و به تبع آن جامعه خواهد بود.

تقوا به معنای نگاه داشتن خود از گناه است و این موضوع در زندگی خانوادگی باعث تعهد بیش از پیش زوجین به زندگی و همچنین باعث جلوگیری از خطاهایی می‌شود که انعکاس آن در سطح جامعه باعث بروز مشکلاتی خواهد شد. نکته دیگری که در آیات این سوره تذکر داده می‌شود رعایت صله رحم است که با انجام آن پیوندهای خویشاوندی مستحکم شده و باعث از بین رفتن انشواب افراد در محیط خانه و همچنین از بین رفتن بسیاری از مشکلات روحی آنان خواهد شد چراکه در جمع‌های خویشاوندی می‌توان برای مشکلات خود چاره جست و از مشورت نزدیکان استفاده نمود.

از جمله نکات دیگری که در این سوره به آن توصیه شده، حمایت از ایتمام و رعایت عدالت در مورد این افراد است چراکه ممکن است کسانی باشند که به خاطر موقعیت ایتمام از مال و یا خود آنان سوء استفاده کنند. در این آیات مسلمان به رعایت حقوق این قشر توصیه شده‌اند.

در این سوره همچنین با یادآوری رحمت واسعه خداوند، مسلمانان به پرهیز از گناهانی چون شهوترانی و حرام خواری و طمع دعوت شده‌اند و این نکته هم یادآوری شده که رحمت خداوند به حدی است که حتی گناهی مانند زنا هم با توبه بخشووده می‌شود، البته نباید فراموش نمود که قبول شدن توبه نیز شرایط خاص خود را دارد.

در این سوره همچنین ضمن دعوت به پرهیز از شهوترانی، در مورد مهم‌ترین راه حل و چاره جلوگیری از شهوترانی، یعنی ازدواج صحبت می‌شود و مسلمانان از سخت گیری و مانع تراشی بر سر راه ازدواج جوانان منع شده‌اند تا جوانان بتوانند بدون دغدغه به زندگی مشترک بیندیشند. در این آیات همچنین حقوق و وظایف زن و شوهر در زندگی مشترک گوشزد می‌شود که حقوق زن عبارت‌اند از دریافت بدون کم و کاست مهریه و ضرورت رضایت او برای ازدواج دوم همسر و عدم آزار و اذیت او توسط همسر حتی زمانی که از وی اطاعت نکند البته در مقابل برای شوهر نیز حقوقی در نظر گرفته شده که در مقابل تأمین هزینه زندگی توسط او بر زن واجب می‌شود، حقوقی چون حفظ اسرار و حفاظت از زندگی و ناموس و همچنین اطاعت زن از شوهر و بدیهی است که رعایت همه این امور ضامن بقای بنیان خانواده به خصوص در جامعه پرتلاطم امروزی خواهد بود.

کتابنامه قرآن کریم.

- اخوان، محمد. ۱۳۸۷ش، **تاریخ اسلام در قرآن**، ج ۱، قم: انتشارات مرسل.
- بارگاهی، محمدرضا. ۱۳۷۶ش، **نگاهی به تاریخ اسلام**، ج ۴، تهران: دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب.
- بهرام پور، شعبانعلی. ۱۳۷۹ش، **درآمدی بر تحلیل گفتمان**، ج ۱، تهران: انتشارات فرهنگ گفتمان.
- جعفریان، رسول. ۱۳۷۳ش، **تاریخ سیاسی اسلام (سیره رسول خدا)**، ج ۱، تهران: سازمان چاپ و انتشارات.
- حنفی، حسن. ۱۹۹۸م، **تحلیل الخطاب العربی**، بحوث مختاره المؤتمر الثالث، دون ط، عمان: جامعه فیلادلفیا.
- دائل دایان، مک. ۱۳۸۰ش، **مقدمه‌ای بر نظریه‌های گفتمان**، ترجمه حسینعلی نوذری، ج ۱، تهران: انتشارات گفتمان.
- زمخشی، ابوالقاسم. ۱۳۴۱ق، **اساس البلاغة**، ط ۱، قاهره: دار الكتب المصرية.
- طباطبایی، محمدحسین. ۱۳۸۲ش، **تفسیر المیزان تفسیر سوره نساء**، مترجم: محمد باقر موسوی همدانی، ج ۴ و ۵، قم: دفتر انتشارات اسلامی.
- طبری، محمد بن جریر. ۱۳۶۲ش، **تفسیر طبری (تاریخ الرسل والملوک)**، ترجمه ابوالقاسم پاینده، ج ۵، تهران: انتشارات اساطیر.
- قرائتی، محسن. ۱۳۸۷ش، **تفسیر نور**، ج ۲، تهران: نشر مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن.
- قرائتی، محسن. ۱۳۹۶ش، **قرآن کریم؛ ترجمه و تفسیر**، تهران: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن.
- کلینی، محمد بن یعقوب. ۱۳۶۵ش، **اصول الکافی**، ج ۱، تهران: دار الكتب الاسلامیہ.
- مجلسی، محمد باقر. ۱۴۰۳ق، **بحار الأنوار**، ج ۷۵ و ۶۸، بیروت: دار احیاء التراث العربی.

مقالات و پایان‌نامه‌ها

- آقاگل زاده، فردوس. ۱۳۸۶ش، «**تحلیل گفتمان انتقادی**»، مجله ادب پژوهی، دانشگاه گیلان، صص ۱۷ - ۲۷.
- روشنفکر، کبری و دانش محمدی. ۱۳۸۸ش، «**تحلیل گفتمان ادبی خطبه‌های حضرت زینب(س)**»، مجله سفینه، سال ششم، شماره ۲۲، مؤسسه فرهنگی نبأ مبین، صص ۱۲۸ - ۱۴۹.
- روشنفکر، کبری و فاطمه اکبری زاده. ۱۳۹۰ش، «**تحلیل گفتمان انتقادی خطبه فدک حضرت زهرا(س)**»، مجله منهاج، سال هفتم، شماره ۱۲، دانشگاه تربیت مدرس، صص ۱۲۶ - ۱۴۵.

میرزایی، فرامرز و ناهید نصیحت. ۱۳۸۴ش، «گفتمان کاوی شعر»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عرب، شماره ۴، دانشگاه تربیت مدرس، صص ۴۳ - ۶۷.

میرفخرایی، تڑا و حسینعلی قجری. ۱۳۸۲ش، «فرآیند تحلیل گفتمان و کاربرد تحلیل گفتمان در تحقیقات رسانه‌ای»، مجله پیام پژوهش، سال هفتم، شماره ۸۲، مرکز تحقیقات صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، صص ۳۲ - ۳۴.

نادری، اکرم. ۱۳۹۶ش، «نقد ترجمه آیات الاحق سوره نساء (در ترجمه‌های مکارم شیرازی، فولادوند، خرمشاهی، معزّی، الهی قمشه‌ای)»، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.

Bibliography

The Holy Quran

- Akhavan, Mohammad (2008), History of Islam in the Quran, Q1, Qom, Mursal Publications
- Bargahi, Mohammad Reza, (1999), A Look at the History of Islam, Q 4, Tehran, Islamic Azad University of South Tehran
- Bahrampour, Sha'ban Ali (2000), Introduction to Discourse Analysis, Q1, Tehran, Culture of Discourse Publishing
- Jafarian, Rasoul, (1994), Political History of Islam "The Sera of the Messenger of Allah", Q 1, Heran, Printing and Publishing Organization
- Dael Daiane, Mac (2001), Introduction to Discourse Theories, Translation by Hossein Ali Nozari, Ch 1, Tehran, Discourse Publishing
- Tabatabai, Mohammad Hussein (2003). Interpretation of Al-Mizan Interpretation of Surah Nisa, Translator Muhammad Baqir Musavi Hamedani, 4th and 5th, Qom: Islamic Publications Office
- Tabari, Mohammed ibn Jarir. , (1983), Tabari's commentary (History of al-Rasul and Al-Muluk), translation of Abolqasem Paidand, 5th ed., Tehran: The mythological publication
- Gharaati, Mohsen. (2008), the interpretation of light. C 2, Cultural Center Publishing Lessons from the Qur'an, fourth edition
- Gharaati, Mohsen (2017), Holy Quran "Translation and Interpretation", The Cultural Center Lessons from the Qur'an
- Hanafi, Hassan (1998), Al-Hutab al-Arabi's analysis, Bahá'í Mokhtara al-Mu'tmur al-Thalث, Don Tah, Oman, the Philadelphia community
- Zamakhshari, Abolqasem, (1962), Basil-Balaghah, Taha, Cairo, Dar al-Kabul al-Masriyah
- Kellini, Mohammed ebn Ya'qub. , (1965). Principles of alphabet. C 1, Tehran: Dar al-Kabul al-Islamiyyah
- Majlesi, Mohammad Baqer. (1403). Biar al-Anwar C 75 and 68, Dar al-'Arthat al-Arabi

Articles & Thesis

- Aghagolzadeh, Ferdous (2007), "Critical Discourse Analysis", Journal of Literature, Rasht, Guilan University (From 17 to 27)

- Roshanfekr, Kobra & Akbarizadeh, Fatemeh (2011), "The Analysis of the Discourse of the Fadak Sermon of Hazrat Zahra (Sa)", *Manhaj Journal*, Seventh Year, No. 12, Tehran, Tarbiat Modares University, (pp. 126 to 145)
- Roshanfekr, Kobra & Mohammadi, Danesh (2009), "The Analysis of the Literary Discourse of Sermons by Hazrat Zaynab (SA)", *The Journal of Safina*, The 6th Year, No. 22, Tehran, Naha Mobin Cultural Institute (pp. 128 to 149)
- Mirzaei, Faramarz and Nasid, Nahid, (2005). "Poetry Discourse", *Journal of Arabic Association of Iranian Language and Literature*, No. 4, Tehran, Tarbiat Modares University, (p. 43, 67)
- Mirfakhraei, T. Vahjeri, Hossein Ali (2003), "The Discourse Analysis Process and the Discourse Analysis in Media Research", *Journal of Payam Research*, Year 7, No. 82, Tehran, IRI Center for Sound and Visual Studies, (from 32 to P. 34)
- Naderi, Akram (2017), Criticism of the translation of the verses of the Qur'an of Surah Nisaa (in the translations of Makarem Shirazi, Pulāwāḍūd, Khoramshahi, Ma'azī, Divine Qomishi), Islamic Azad University, Karaj Branch

An Analysis on Ethical Discourse in Nisa Surah based on First 34 Verses

Akram Naderi
Hasan Shavandi

Abstract

one of the issues that seems very necessary in today's human society is to pay attention to ethics. Morality is one of the words that is associated with human creation; Because humanity finds meaning in morality that's why it is it has been specially paid attention in religious teachings specifically. Holy Quran, as the last and most complete reserve of God Almighty, has an unparalleled view of the moral components, and the full mirror of morality for us Muslims is the verses of divine revelation, by relying on which we can find and walk the right path of life. The present study has based its work on Nisa Surah in order to extract the moral points contained in it as the moral discourse of this Surah. Considering that dealing with all the verses of this surah exceeds the standard quantity of the article, so in this research, we have based our work on the first 34 verses of the mentioned surah.

Keywords: discourse, ethics, leadership, society, Holy Quran.